

нѣколко дни, брѣгъ пакъ ся не вижда. *Л. Д. 1873 р. 124. 2)* прихожу въ недоумѣніе, смущаюсь, плѣняюсь: Драганъ останалъ на улицата и не знае какво да прави! Замалялъ са сиромаштъ! *З. 116.* Трябува и такъвъ чловѣкъ, кой-то гледа на распрѣ-гѣ равнодушно, зашто-то не чика отъ неж нѣчто та не може и да ся замае и заслѣпи. *Л. Д. 1873 р. 187.* Случи сѣ и царскіѣтъ синъ да иди нѣ расотъ пу тва място, дето било утишло то(мумче-ту), и кату гу видялъ змаиѣлъ ся утъ хубостѣ му и свитлостѣ му. *Ч. 254. 3)* вскружусь: Главата ми се замая (*Der Kopf geht mir um*). *Рш. 51.* Гърдитъ му са свиваха; свѣтътъ му са замаиваше; често снагата му са обливаше съ студенъ потъ. *Зк. 205. Замайване с. с.* Али-ако моето замаивание (*meine Ahnungen*) ме лѣжи, зашто ги йоще нѣма? *Э. Г. 24.*

Замбѣкъ с. м. Замбѣче ум. (*zambaq s. a. p. t. 1. Lis. 2. Iris (fleurs)* ср. кринъ, лпѣянъ В.) лпѣя: Иованъ си чешма градеше, Край чешмѣ башчѣ правеше, На башча цвети садеше, Синьо зелено шибойче, Бело црвено замбѣче. *В. 266.*

Замѣна с. ж. замѣнѣ, обмѣнѣ: Кой-то съ труда си изработи и припечали повечко, той и повече нѣчто добыва отъ други въ замѣна или съ други думы той по-лесно и по-охално ся поминува. *Л. Д. 1873 р. 207.*

Замѣнѣ м. св. замѣню, обмѣню. **Замѣнявамъ м. ол.** замѣняю, обмѣняваю: Разсиниѣтъ чловѣкъ разсинява пманіе-то на кое-то ако и да не владать други-ты хора, все пакъ по Божій законъ имать право да ся надѣмътъ отъ него занѣкож облага, като си замѣнявать труда и работѣ-гѣ. *Л. Д. 1873 р. 196.* Пары-ты, кага ся влагать и врьтять добрѣ, много ся множать та принасятъ ползѣ и на оня, кой-то ги има, и на други хора, коп-то замѣнявать съ тѣхъ труда си. *ib. р. 197.*

Замерджелѣтъ са м. св. мелькну: Той заничаше ту на едната страна, ту на другата страна на брушата, замерджеляса нѣщо черно, той втрѣщи очи си въ него и виде, че то са бута и вьрви. *Зк. 142.*

Замѣркамъ са м. св. замелькаю: Най-сетнѣ изъ единъ мръсенъ домъ—замѣркахъ се поли на антерия. *Т6. 95.*

Замѣрѣж м. св. закипаю, забросаю, прицѣлюсь. **Замѣрямъ Замѣрвамъ м. ол.** кидаю, бросаю, цѣлюсь: Тѣ помрачавать въздуха отъ единъ градъ камъни съ които замѣрятъ (*grêle de pierres lancées*). *Т. 165.* Пращовницѣтъ ги замѣрятъ съ градъ отъ едры камъни (*des frondeurs jettent une grêle de grosses pierres*). *Т. 273.* Капитанина обтѣра пушка-та и го замѣрва тай вѣрно... *Л. Д. 1875 р. 150.* Присегна си,